

Præsidenten foredrog Udkast til den Tale, gjennem hvilken Stortinget i Mødet igaar besluttede, at Præsidenten skulde tolke Stortingets Følelser af Trofskab og Hengivenhed, hvilket Udkast vedtoges (dels eenstemmig, dels mod 5 og dels med 64 Stemmer).

Adressen er saalydende:

Naadigste Konge!

Det er første Gang at Stortinget har den Ære at fremstille sig for Deres Majestæt som Norges Konge. Det er med vemodblandet Glæde Deres Majestæt og Stortinget denne Gang mødes. Deres Majestæts Tanke dvæler ved den elskede hedengangne Fader, vor ved den ædle høisindede Konge, over hvis Bortgang det norske Folk saa oprigtig har sørget. Han agtede dets Frihed og Rettigheder; dets Vel var hans Maal, for det arbejdede han, vaagede han i gode Dage og i Liden fulde af Uro og Belymring. Derfor skal Kong Oscar leve i Nordmænds taknemmelige Erindring, hans Minde skal være velsignet til sidste Slægt.

Men mindes vi med Bemod den bortgangne Fader, saa hilse vi i Folkets Navn med Glæde og Fortrosthing i Deres Majestæt, Sønnen, den paa Thronen opstegne Konge. Deres Majestæt er ikke fremmed for det norske Folk og derfor kan det have og det priser sig lykkeligt ved at det ogsaa har fuld Grund for sin Glæde og Tillid. De Dage ere ei glemte, da Deres Majestæt som Norges Vicekonge boede iblandt os, færdeedes blandt Folket ved dets Kyster og i dets Dale. Da vandt Deres Majestæt Folkets Hengivenhed, da fattede det lyse Forhaabninger for Fremtiden, for den Tid,

som nu er kommen. Folket kunde ei nære den Glæde og Tillid, hvormed det har hilset Deres Majestæt som sin Konge, dersom det ei var overtydet om, at Deres Majestæt vil søge Deres Belønning, næst i Bevidstheden om, at have stræbt at opfylde Deres høie kongelige Pligter, i Folkets Kjærlighed. Deres Majestæt har som Konge allerede givet os Beviser derpaa. Vi takke Deres Majestæt for Deres første kongelige Hilsen, vi takke Dem, fordi De i et for Landet vigtigt Anliggende har lyttet til Folkets Ønske, har villet at det skulde overveies og beredes af Konge og Folk i Forening.

Naadigste Konge! Folket, hvis Bønner har været opsendte for sit Kongehuus i dets Provvelses Tid, har med Glæde modtaget Budskabet om Deres Majestæts Brodersøns Fødsel; med Deres Majestæt seer det i denne lykkelige Begivenhed et nyt Beviis paa Forsynets Naade. Vi frembære dets Ælfskning og bede, at den almægtige Gud vil tage den unge Prinds i sin Baretægt, at han maa opvære til Pryd for Kongehuset, til Glæde for Deres Majestæt og hans høie Forældre.

Vi bede Gud, at han af sin Naade vil skjønke Deres Majestæt mange Aar til at styre de forenede Riger, forlene Dem Viisdom og Kraft til at fyldestgjøre Deres kongelige Kald til Belsignelse for Deres Folk. Vi nedbede Herrens Belsignelse over Deres Majestæt Kongen, Hendes Majestæt Dronningen, Deres Majestæters Enkedronningerne og det hele kongelige Huus.

Christiania, Norges firtende ordentlige Storting, den 6te October 1859.

Stortinget den 6te October.

Aar 1859, den 6te October, holdtes Storting.

Præsidenten bemærkede, at Repræsenteren Sagfører Ramm idag har taget Sæde i Thinget.

Mødtaget af den igaar udnævnte Deputation indfandt Hans Majestæt Kongen sig i Stortinget Kl. 1, ledsaget af Stadsraadets og Høiesterets Medlemmer samt flere Auctoriteter og Embedsmænd. Hans Majestæt oplæste en Tale og efter endeel af dens Dplæsning gjentog mundtlig den ved Høiisfammes Thronbestigelse i Statsraadet nedlagte skriftlige Eed: "Jeg lover og sværger at ville regjere Kongeriget Norge i Overensstemmelse med dets Constitution og Love, saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord," og erklærede efter dens Dplæsning Norges 16de ordent-

lige Storthings Forhandlinger aabnede. Beretning om Rigets Tilstand blev derefter oplæst af Statsminister Sibbern. Efterat derpaa de nævnte Documenter vare modtagne af Præsidenten, udbragte denne gennem nogle indledende Ord til ligemed Thingets samtlige Medlemmer det sædvanlige Udraab: Gud bevare Kongen, Fædrelandet og Broderriget. Hans Majestæt med Følge forlod derpaa Stortinget, ledsaget af den samme Deputation som havde modtaget Hoffamme.

(Eenstemmig): "De af Præsidenten modtagne Documenter udlægges til Eftersyn og foretages i et senere Møde."

Derefter begav Stortinget sig efter den fattede Beslutning in corpore til Hans Majestæt Kongen. Stortingets Præsident fremførte den

af Stortinget vedtagne Tale, som i bekræftet Af-
skrift vedlægges Protocollen. Hans Majestæt
Kongen behagede derpaa at svare i en Tale, der
overleveredes Præsidenten og vedlægges Protocollen.

Denne Tale lyder saaledes:

Mine Herrer!

Jeg takker Stortinget for de Høielser, det
har udtalt for Mig. Idet jeg svarer Eder som
Konge nu, efter Forsynets Raad, er det Sonnens
Hjerter, som fremfor Drottens har det første Ord.
Mindets Rune, hellig i Oldtiden, maa end hoiere
agtes i vor Tid, hvis Gjerning ei er Stridens,
men Fredens. Den savnede Hedengangne forstod
gjennem Fredens Bevarelse at betrygge Selvstæn-
dighedens frie Udvikling og vandt derved Ret til
Folkets Taknemmelighed. Naar vi skue tilbage og
sammenligne det Forgangne med Nutiden, saa vi-
ser selve Udviklingen af Landets indre Kraft mere
end hvad Ord kunne beskrive. Hvad Mig an-
gaaer, da knytter Sig Min Taknemmelighed ikke
mindre til Mindet end til den nærværende Stund.
Ikke som en Fremmed staaer jeg her blandt Eder;
vel kjendt er Jeg Eder som I Mig. Jeg agter
ikke at bygge paa kommende Dage, paa Dieblif-
kets Indskydelse, men paa den faste Overbeviis-
ning, der vindes ved et alvorligt Overlæg, og
hvis Frugter ikke kunne modnes uden redelig Selv-
bevidsthed og ærlig Opfatning af det inderlige

Baand, der skal sammenknytte Konge og Folk.
Dagens Indtryk, hvor tydelig de end kunne synes
at være, ville dog kun være libet sikre, saafremt
ikke roligt Overlæg i Gjerningen følger dem.

I skulle nu fra denne Stund paa det norske
Folks Begne fatte Beslutning om vigtige Anlig-
gender. I ville derunder stadig have for Die,
at et Land, jo mere det gaaer fremad i sin Udvik-
ling, kræver Offere, hvilke det mangen Gang kan
synes for Diebliffet tungt at yde, men som dog
altid medføre den rolige Bevidsthed om at kjende
og forstaae sin egen politiske Stilling og som Folge
deraf være rede til individuelt at ofre hvad det
Almindelige har Ret til at kræve.

Misforstaaelse bør aldrig og kan aldrig findes
mellem tvende Folk, som have samme løvbundne
Frihed og samme Tro. Med fuld Tillid til Eder
har Jeg fattet det arvede Scepter, for med Guds
Bistand støttet af Folkets Hengivenhed at følge
den samme Bane, som hedengangne Fædre have
vandret, uden Overmod, men ogsaa uden Frygt.

Idet Jeg for Medlemmerne af Norges Stor-
thing fornyer Udtrykkene af Min egen og Min
Slægts Erkjendtlighed, beder Jeg Eder, Mine
Herrer, Alle i Almindelighed og Enhver i Sær-
deleshed, at være forvissede om Hele Min konge-
lige Indest og Bevaagenhed."

Stortinget den 7de October.

Mar 1859, den 7de October, var Stor-
thinget samlet.

(Enstemmig) besluttedes efter Forslag af Præ-
sidenten:

"Det af forrige Storting befulgte Regle-
ment bliver indtil videre fremdeles gjældende."

Modtaget af en Deputation, bestaaende af
Hervig, Færden og Sundt, indfandt Statsraad
Birch-Reichenwald sig i Thinget og overbragte
følgende Kongelige Propositioner og Meddelelser,
som derefter bleve refererede, nemlig:

(No. 19), Proposition om, at den af en Del
Dvarterudredere i Alger og Follong Fogderi fra
Maret 1807 til 1845 som Hestehjælp ydede Extra-
afgift af 32 fl aarlig af hvert Dvarteer maa af
Statscassen tilbagebetales de sondensjeldste Artil-
leribattalioners Hestehjælpskasse med et Beløb af
712 Spd. 72 fl . (Storth. Forh. 2 D. N. 7).

(No. 20), Proposition om Salg af det saa-
kaldte Skandsportens Konsumtionshuus i Trond-
hem. (Storth. Forh. 2 D. N. 10).

(No. 21), Proposition om, at et Beløb af

2000 Spdr., der udenfor det Bevilgede forskuds-
viis er udbetalt til videre Udgifter's Bestridelse
ved Gjenopforelsen af det afbrændte Lungegaards-
hospitals Bygninger, maa bevilges til endelig Ud-
gift for Statscassen. (Storth. Forh. 2 D. N. 9).

(No. 22), Proposition om Trafaldelse af det
af 1854 Mars Odelsthing deciderede Ansvar af
et Beløb stort 642 Spd. 62 fl , der af Stats-
cassen er udredet til Vedligeholdelse og Oppuds-
ning af den Staten forhen tilhørende saakaldte Glas-
magasinsgaard i Christiania. (Storth. Forh. 2 D. N. 6).

(No. 23), Proposition om Trafaldelse af det af
1857 Mars Odelsthing deciderede Ansvar i Anled-
ning af den til Hofintendanten overladte Bekvem-
melighed i den gamle Universitetsgaard. (Storth.
Forh. 2 D. N. 11).

(No. 24), Proposition om, at et Beløb af
993 Spd. 73 fl , hvormed Omkostningerne ved
Istandsættelsen af Tolbboden i Bergen have over-
skredet det dertil af Stortinget i 1854 Bevilgede,
maa passere til endelig Udgift for Statscassen.
(Storth. Forh. 2 D. N. 12).